

SCENA

POEZJI

PAŃSTWOWY TEATR
ZIEMI KRAKOWSKIEJ
im. L. SOLSKIEGO
w Tarnowie

EMIL ZEGADŁOWICZ

6.
PREMIERA — Luty 1974

POWSINOZI BESKIDZKIE

Wykonawcy: **ANDRZEJ MALEC**
ŁUKASZ PIJEWSKI

Adaptacja i reżyseria: **JERZY WASIUCZYŃSKI**

Scenografia: **ZDANA JASIŃSKA**

Dyrektor i kierownik
artystyczny
Ryszard Smożewski
Kierownik literacki
Ireneusz Kasprzysiak

Sufler: **ZOFIA ŁUKOMSKA**

Adres Teatru: Tarnów,
ul. Mickiewicza 4. Telefony:
Centrala 22-51, 22-52. Orga-
nizacja widowni 24-77.

EMIL ZEGADŁOWICZ (1888—1941),

poeta, powieściopisarz, dramaturg. Po pierwszej wojnie światowej założył grupę poetycką „Czartak” propagującą nawrót do regionalnej kultury ludowej. Jego dramaty poetyckie z tego okresu, takie jak „Lampka oliwna” (1925) czy „Głaz graniczny” (1924), przesycone były mistycyzmem chłopskim. Z tego czasu pochodzą również „POWSINOGI BESKIDZKIE” wiersze—ballady stylizowane na prymityw ludowy. Po roku 1930 Zegadłowicz z hukiem zerwał z kołami prawicowymi i wyraźnie zbliżył się do lewicy społecznej. Publikuje teraz demaskatorskie powieści obyczajowe: „Zmory” i „Motory”. Przejście „na lewo” odbyło się w atmosferze skandalu; wydawca katolicki oddał na przemiał nakłady jego dawnych książek.

Dramat „Domek z kart”, znaleziony w spuściźnie pośmiertnej poety, jest surowym i pełnym dramatycznej ekspresji pamfletem na obóz polityczny sanacji, przypisującym mu odpowiedzialność za klęskę wrześniową.

Z wcześniejszych prac teatralnych Zegadłowicza na szczególną uwagę zasługują: groteska jarmarczna „Łyżki i księżyc” (1924), akt o Bogusławskim „Aktor wieczny” (1929) oraz przekłady „Circe” Calderona, „Księżniczki Turandot” Gozziego, całości „Fausta” Goethego i „Antygony” Hasenclevera.

TWÓRCZOŚĆ:

Wiersze i poematy: „Dziewanny”, 1921; „Kolędziółki beskidzkie”, 1923; „Powsinogi beskidzkie”, 1923; „Ballada o Wowrze”, 1924.

Powieści: „Żywot Mikołaja Srebrempisanego” (cykl powieściowy), 1925—28; „Zmory”, 1935; „Martwe morze. Pamiętnik Jana w Oleju Zydła”, 1936—38; „Motory”, 1938.

Utworky sceniczne: „Głaz graniczny”, dramat, 1924; „Nawiedzeni”, misterium balladowe, 1924; „Lampka oliwna”, tragedia, 1925; „Łyżki i księżyc”, groteska, 1924; „Alcesta”, dramat, 1925; „Betsaba”, dramat, 1926; „Wigilia”, dramat, 1927; „Aktor wieczny”, prolog, 1929; „Pokój dziecinny”, dramat, 1936; „Domek z kart”, dramat, 1940.